

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 459. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828633776/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

— Du vil faa Din Straf.

— Nej, den har jeg faaet, mens jeg var paa det samme Skib.

— Hvordan det?

— Jo, Fatter opdagede det med Rommen, for den havde han ikke saa meget af . . . jeg fik baade paa Kassen og paa Enden, baade af Næverne og Tampen.

Nu løftede han hende lidt trods af Modstand, følte hendes vaade Kind mod sin . . . følte en underlig fortvivlet Hengivelse i denne bælgmørke Brudenat uden en eneste Stjerne til Blus.

— Men jeg er en Tyvekvind, Louis, og jeg er en Horkvind . . . Du burde hellere slaa mig . . . Men det er deres Skyld, dem der ude paa Gaarden . . . det er det. Jeg kan ikke gøre ved det. Hvorfor har Vorherre skabt mig saadan? . . . Eller er der Retfærdighed i, at jeg ikke faar en Tønde Land af al den Jord?

Louis tog hende paa sit Skød. Nu var det ham, der var Faderen eller Beskytteren, Birgitte, der var hans lille Barn, ikke synderlig stærkere end den lille Therese.

De sad længe, tav stille, Kind mod Kind, Birgitte med sine Arme om hans Hals, hængende tungt ned. Dødsstillehed, rugende Mulm omgav dem.

Dumpe, plaskende Lyd . . . de kom nærmere og nærmere. Uvilkaarlig slap han og Birgitte hinanden . . . rejste sig . . . lyttede.

Louis søgte frem af sit Bælte sin store norske Tollekniv, som havde fulgt ham fra Kristianssand til Middelhavet.

Lynsnart faldt Budenes Orden ham ind igen . . . var det ikke Nr. 5, som forbød at ihjelslaa . . . Den forbandede Kineser i San Francisco, som overfaldt ham i Mørke! . . . Han havde jo boret Kniven i den Kineser . . . men vidste ikke, om han var død eller ej . . . men det havde han aldrig angret . . . for Kineseren kunde jo være bleven fra ham . . . og, hvis der kom noget paa . . . saa . . . Naa, her i denne By kunde man vel være temmelig rolig.